

23-X-70

Sr. En Josep Ferrater i Mora
Bryn Mawr

Benvolgut amic: Encara que fa ja uns quants anys que no us hem vist ni intercanviat correspondència, t'he recordat moltes vegades i he llegit, no sempre, els teus articles de col·laboració a "La Vanguardia" i les altres notícies que de tu porten les revistes, però avui he trobat al teu cunyat Dr. Cartañà, en una conferència que donava el Dr. Antoni Oriol Anguera i al preguntar-li per tu m'ha explicat que vares tenir un greu accident d'automòbil, del qual en resultares amb fractures d'ossos i que has trigat a guarir-se i això l'ha privat de venir de vacances per aquestes terres nostres.

Celebraria que al rebre aquesta estiguessis ja totalment refet i poguessis fer la vida normal que en tu ha d'ésser molt activa. Els homes del pensament i de la ploma necessiten moltes hores per escriure, preparar lliçons, treballs, llibres i a mi em dona la impressió de que us han de mancar, encara, hores per fer-ho tot. Nosaltres els que hem de fer medicina pràctica, de casa al malalt, al carrer, a l'hospital i a casa ens manquen hores per poder llegir adhoc de medicina, no parlo de literatura i assaigs perquè això ja ho deixem per moments més rars o a les vacances de l'estiu, i en quan a escriure encara disposem de menys moments, un cop tenim ordenats o mig ordenats tot el paperam de les fitxes de visites i de l'administració.

Espero trobar el moment per llegir el capítol referent a tu dels "Homenots" d'en Josep Pla, però el meu pacient Forga, que també estava a Sarinyena, ja ho ha llegit i diu que et deixa molt bé i en fa uns grans elogis.

Nosaltres els que hem de tenir una activitat més pragmàtica, ens queda poc temps per la meditació i per pensar. Moltes vegades ja m'agradaria tenir temps per meditar, pensar i escriure però quan no són els deures professionals, són els que ens priven de fer-ho. Vosaltres els intel·lectuals però podeu ordenar-vos la vida d'altra manera i podeu aïllar-vos més de les altres persones. I n'hi ha tantes de impertinents! Ara potser ho soc jo per tu!

Repeteixo, desitjo estiguis plenament guarit i que no t'hagis quedat cap disminució d'activitat ni de mobilitat i quan tinguis un moment lliure m'agradaria m'escriguis i com que espero que tornaràs en algun temps per Catalunya, m'agradarà que ens poguéssim veure.

Dels que érem companys el 1956, ja no hi són el meu germà Serafí (Oscar) que morí el 1966 per un reticulosarcoma, el Pere Canudas que feu un ictus cerebral, segueixen bé el gran Canudas, el Ferran Pamiel el Francesc Girona, Els Rutia i altres que ara no recordo de nom.

Reb una molt cordial salutació i sincera expressió d'amistat del teu amic

[Signatura]

P.S. M'he envellit o m'han envellit, ja fa any i mig que soc avi.